

dringsforslag Nr. 31 og § 13, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 32 og § 14, saaledes ændret, §§ 15 og 18 i den ændrede Affattelse, Ændringsforslag Nr. 38 og § 19 i den ændrede Affattelse, Ændringsforslagene Nr. 41 og 42 og § 20 i den ændrede Affattelse samt § 21, Ændringsforslag Nr. 43, § 22, saaledes ændret, og § 23

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 14. December 1857 indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 353).

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i Loven om Gader, Veje og Vandløb i København. Hidtil har man, naar der i Hovedstaden var Tale om Anlæg, Istandsættelse og Vedligeholdelse af Gader og Veje samt om Vandløb, i det væsentlige maattet holde sig til Bestemmelserne i Loven af 1857. Denne Lov har ganske vist i Aarenes Løb faaet nogle Tilføjelser, men i det hele og store er det dog endnu Loven af 1857, man har at arbejde efter. Det er indlysende, at med den Udvikling, der har været, ikke mindst i Hovedstaden, i de forløbne 70 Aar, er denne Lov ikke længer tidssvarende. Københavns Kommune har derfor ogsaa i nogen Tid systet med Tanken om at faa en Hovedrevision af Loven. Der har været nedsat et Udvalg derom, og dette Udvalg har i Forbindelse med Indenrigsministeriet tilvejebragt det Lovforslag, der blev fremsat i det andet høje Ting, hvor det efter en kort Udvalgsbehandling kun er undergaaet uvæsentlige Ændringer, hvorefter det er vedtaget enstemmigt.

Lovforslaget indeholder i § 4 en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren kan gøre Lovforslagets Grundsetninger anvendelige i Landets øvrige Købstæder, hvorved man imødekommer et Ønske, der ret stærkt er blevet fremført fra disse. Deres Fællesorganisation har henvendt sig i Ministeriet, og paa det sidste Købstadrepræsentant-

møde blev det navnlig af sønderjydske Kommunalnænder stærkt fremhævet, at man i de sønderjydske Købstæder i høj Grad trænger til en Ændring i den gældende Lovgivning om Gader, Veje og Vandløb. Man imødekommer saaledes et fra vore Købstæder udtalt Ønske, naar man vedtager Lovforslaget, som det her foreligger.

I Almindelighed tilsigter Lovforslaget at fastslaa, at Bestemmelserne i Loven af 1857 ikke alene gælder for Gader og Veje, men ogsaa for andre Arealer, Torve, Pladser og Stier, der er udlagt til Færdsel. I øvrigt vil jeg henvisse Tingets ærede Medlemmer til Lovforslaget, som det nu foreligger, og de Bemærkninger, der ledsagede det ved dets Forelæggelse i Folketinget. Lovforslaget er jo helt igennem af teknisk Indhold, og jeg gaar ud fra som givet, at de Medlemmer af det høje Ting, der særlig interesserer sig for disse tekniske Anliggender, allerede har gjort sig bekendt med Lovforslagets Indhold, saaledes at jeg ikke har nødigt at foretage en nærmere Gennemgang af det.

Jeg tør sige, at Grundejernes Interesser gennem de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, er varetaget paa tilbørlig og behørig Maade. Jeg tror ikke, der fra Grundejerside vil blive fremsat berettigede Indvendinger mod Lovforslaget. Der har heller ikke, mig bekendt, medens det var til Behandling i Folketinget, været fremsat Anker fra nogen Art af Grundejere, ud over det, at man har sagt, at Lovforslaget paa et enkelt Omraade maaske kunde komme til at gaa offentlige Grundejerinteresser noget for nær. Derfor er der ogsaa i § 4 indført nogle ændrede Bestemmelser. Der staar nu i det foreliggende Lovforslags § 4: „For Baneanlæg og lignende langs en Gade, Vej, Plads eller Sti skal Bidrag dog kun betales for den Strækning, hvor man benytter eller vil kunne benytte Façaderetten, og endvidere for de Strækninger, der ligger mellem denne Strækning og de nærmeste offentlige Tværveje til begge Sider.“ Man har gjort gældende, at der kunde opstaa Uoverensstemmelser mellem de Interesser, der skulde varetages for bestaaende Baneanlæg, og specielle kommunale Interesser. Man har f. Eks. fundet det ubilligt, at man kunde staa overfor det Tilfælde, at en i Drift værende Bane kom til at betale til Vej- eller Gadeanlæg, der løber parallelt med Baneløbet. Ændringen tager da Sigte paa i det hele at tilvejebringe saadanne Udtryk i Loven, at der ikke kan være Tale om, at Kommuner kan kræve af Baneanlæg eller lignende — her maa der blive Tale om Sporvejsanlæg —, at de skal yde til en Gades